

Ἡ ἀρχή μου εἶναι, νὰ μὴ ἔχω κάμμειαν ἀρχήν.

Διαρκές.

Δὲν δέχομαι διατριβάς ῥ' ἀποβ.λέτον γυναικάς.

Δὲν δέχομαι διατριβάς ἐπὶ πληρωμῇ. Ἐκαστος τῶν πολι-
τῶν μπορεῖ νὰ μοῦ λέγῃ τὰ παράτορά του καὶ αὐτὰ θὰ τὰ δη-
μοσιεύω δωρεάν. Δὲν δέχομαι ποιήματα αἰσχρά.

Δὲν δέχομαι τέλος οὔτε τὸν ἑαυτὸν μου νὰ γράφῃ στὸ φύλλο
μου, **Φινέτο λὰ μούζικα**

Κάτι ἔμαθα

γιά τὸ τελωνεῖον Πειραιῶς, ἐπειδὴ ὅμως εἶνε λίαν πολὺ σπου-
δαῖα, καὶ δὲν τολμῶ νὰ τὰ γράψω, θὰ κατέβω στὸ Πειραιῶ
μεθ' αὐτοῦ γιά νὰ πληροφορηθῶ τὰ καθέκαστα λεπτομερῶς καὶ
σὰς τὰ περιδιαγράψω ἐνλεπτομερῶς, ὡσπερ ἔγγιστα.

Ἵπομονή, κύρ Θεόδωρε, ὡς ποῦ νὰ βγῇ ψυχὴ σας.

Μὲ τὸ Μπαρτόν Κυρίαί,

καὶ νὰ μὲ συγχωρεῖτε πάρα πολὺ, διότι θὰ σὰς 'πῶ καθαρὰ
καὶ ξέστερα, ὅτι εἴσθε κουταῖς.

Ὅταν ἦσθε στὸν ἴσκιο, τί τῆς θέλετε τὰς ὀμπρέλας σας
ἀνοιχτάς καὶ ἀπὸ πάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι σας;

Δὲν εἴσθε γελοῖαι τοιουτοτρόπως;

Ὅταν ἦναι ἴσκιος, κάτω τῆς ὀμπρέλαις, διότι θὰ μὲ πιά-
σουν κάμμειά ὡρα τὰ δαιμόνια μου καὶ θὰ σὰς τὰς σπάσω ὅλας.

Ἐφέρετε μιὰ φορὰ καὶ ἓνα καιρὸ τί συνέβη σὲ μιὰ πανήγυρι
τοῦ Λονδίνου;—τὸ γράφει καὶ ὁ Βρετανικὸς Ἄστρος—ἓνας μο-
νομανὴς ἄγγλος, εἶχε τὴ μονομανία, νὰ χαλᾷ καπέλα· βρῆκε
λοιπὸν ἐκεῖ πολλὴ πληθυσμὸ καὶ τοῦ ρίχτηκε. Νὰ τὸ καπέ-
λο τὸ δικό μου, νὰ ἐκείνου, νὰ ἐσένα, νὰ ἐμένα, νὰ τοῦ ἄλ-
λου, καὶ ἔχρεσε, μὲ συμπάθειο, — τὸ γονιό, ὀλωνοῦν ὅσοι φο-
ροῦσαν καπέλλα.

Εἶναι ἀλήθεια, ὅτι τὴν ἄλλη μέρα πλήρωσε χίλια ταλλα-
ράκια γιά ἀποζημίωσι, γιά ὅσα καπέλλα χάλασε. Ἄλλὰ ξέ-
ρετε τί εἶχε συμβῆ; Ὅσοι εἶχον παληὰ καπέλα, τὰ ποδο-
πατοῦσαν καὶ παρουσιάζοντο καὶ γυροῦσαν νὰ τοὺς πληρώσῃ.
Λοιπὸν, Κυρίαίς, ὁ σκοπὸς εἶνε, νὰ σὰς χαλάσω τῆς ὀμπρέλαις
ὅσας τῆς κρατεῖτε ἀνοιχταῖς καὶ εἰς τὸν ἴσκιο, γιά νὰ παύτῃ
αὐτὴ ἡ γελοῖότης σας, ἀλλ' ὄχι ἔπειτα νὰ μοῦ ζητᾶτε ἀπο-
ζημίωσι καὶ ὅσας τυχὸν δὲν ἔχετε ὀμπρέλαις;

Εἰς αὐτὸ ἐπάνω πρέπει νὰ κάμωμε συμφωνία, ὅτι θὰ φκ-

νῆτε τίμιαις γυναικῆς, ὅπως, εἴσθε, καὶ ἔπειτα νὰ κάμω τὴ
δοκιμή.

Δέχεσθε; Ἄν δὲν δέχεσθε δὲν δέχομαι οὔτε γώ. Πίσω μου,
σατανᾶ νὰ μὴ μὲ κολάσῃς.

Βρὲ ποῦ πᾶς;

Τί δουλειὰ κάνεις, ποῦ κατοικεῖς, ποῖος εἶσαι, τί τρῶς, πῶς
ονομάζεσαι, γιάτι εἶσαι τέτοια ὡρα ὄξω, γιάτι δὲν εἶσαι μέ-
σα, γιάτι περιπατεῖς καὶ δὲν κοιμᾶσαι, γιάτι φομαῖρεις ται-
γάρο, ἀπὸ ποῦ εἶσαι, πῶς τὰ λέν τὰ πατρογονικά σου, γιάτι
εἶνε ἀπὸ πᾶνω ἀπὸ τὸ στόμα σου ἡ μύτη σου καὶ δὲν εἶνε ἀ-
ποκάτω;

Αὐτὰς τὰς ἐρωτήσεις ἔκαμε ὁ κλητῆρ Δ. Γερμανὸς στὸ
Πειραιᾶ πρὸς ἓνα νέο ποῦ συνάντησε εἰς τὰς 9 Μ. Μ. προχθὲς
πλησίον στὸ ὑποτελωνεῖον. Ὁ νέος τοῦ ἀπάντησε, ὅτι εἶναι ὑ-
πηρέτης εἰς ἓνα καράβι. Φαίνεται ὅμως, ὅτι αὐτὴ ἡ ἀπάντη-
σις δὲν ἄρρεσε στὸν κλητῆρα μας καὶ τὸν ἄρχισε στῆς χ-
στουκῆς τὸν φοικαρά.

Λοιπὸν, ἀπὸ τὴν ὥρα, κύριοι πολῖται, ἀπὸ τὰς ἐννέα τῆς νυ-
κτὸς δὲν ἔχει ἔξω, ἢ ἂν θέλετε νὰ κάμωμε τοῦτο, πρέπει νὰ
ἔχετε καὶ πιστοποιητικὸ τοῦ Δημάρχου μ' ὄλαις τῆς βούλαις
ὅτι εἴσθε καλῆς διαγωγῆς, ἄλλως θὰ τρῶτε ἀπὸ τοὺς κλητῆ-
ρας παρὰ μιάν τεσσαράκοντα. Ἐγὼ τοῦλάχιστο θὰ φροντίζω
νὰ μανδρίζωμε σιὸ σπῆτι ἀπὸ νωρὴς καὶ νὰ κοιμῶμαι μαζὺ μὲ
τῆς κότες, διότι ὅπως καταστήσαμε, εἶναι ὅποιος προφθάσῃ
καὶ δεῖρει τὸν ἄλλο.

Ζήτω ἡ δικαιοσύνη

Ἄπὸ τὰ ὀλίγα ἐκεῖνα ποῦ ἔγραψε ὁ Παληάνθρωπος ἀντιπρο-
χθὲς,

ὁ Διευθυντῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου, διότι ἀνεκαλήθη-
σαν κοντὰ στὰ ὀλίγα ἐκεῖνα καὶ χίλια δυὸ ἄλλα.

Βλέπετε λοιπὸν, ὅτι δὲν γράφω ψέματα;

Ἐλαδα

μιὰ φυλλάδα γιά τὴ δίκη τοῦ Βελέντζα παρὰ τοῦ ἐντίμου
δικηγόρου κ. Ἀραβαντινοῦ, σταθῆτε νὰ τὴν διαβάσω πρῶτα
καὶ ἔπειτα νὰ σὰς πῶ τὰ καθέκαστα. Ἐχει κάτι μυστήρια
παράξενα.

Ποῖος ἔχει ἀρνεϊκά

γιά πούλημα, καὶ κορίτσα γιά σκότωμα;

Νὰ, ποῦ σὰς ἔλεγα προχθὲς νὰ μοῦ στείλετε τὰ κορίτσα

σας να τὰ πνίξω, τόρα ξεφορτώθηκα κι' αὐτὴ τὴ σκουτούρα και βγήκατε και σεις ἀπὸ τὸν μπαλῶ.

Στείλτέ τα στὸ Ἀρσάκειο, στὸ νηπιακό.

Μὰ ποῖο νηπιακό; Νᾶχουμε και τὸ νοῦ μας.

Ὅχι στὸ Τοσίτσιον. Ἐκεῖ βάζουν ἐκεῖνα ποῦ ἔχουν μέσα, ἀλλὰ στὸ ἄλλο ποῦ εἶνε, ποῦ νομίζετε; Στὰ ὑπόγεια τοῦ Ἀρσάκειου. Τὰ ξέρετε δὲ αὐτὰ τὰ ὑπόγεια ποῦ εἶνε;

Κ' ἐγὼ δὲν τᾶξερα, ἀλλὰ τᾶμαθα.

Εἶνε, κύριοί μου, κᾶτι σκοτειναῖς καταβάθραις, κᾶτι τρώγλαις, κᾶτι ὑγρὰ ὑπόγεια ποῦ δὲν τὰ βλέπει ποτὲ ὁ ἥλιος, ἐκεῖ μέσα χάνουν τὰ τριφερὰ πλάσματα, σὰν καταδίκους. Ἐκεῖ ἀρπάζουν περιπνευμονίτιδας, ραχίτιδας και τὰς ἐπτά ἐν γένει πληγὰς τοῦ Φαραῶ.

Τὸ στέλνετε ῥοδοκόκκινο τὸ κορίτσι σας και τὸ βλέπετε ὕστερα ἀπὸ ὀλίγους μῆνας κίτρινο σὰν τὸ φλουρί.

Θὰ πῆτε, ὅτι τόσο τὸ καλλίτερο, διότι μ' αὐτὸ τὸν τρόπο λαμβάνει και τὸ χρῶμα τῆς εὐαισθησίας. Τέτοιο καλὸ, ἄς μᾶς λείπει.

Παρακαλῶ, ἄς πάη ἓνας γιατρός νὰ ἐπισκεφθῇ αὐτὰ τὰ καταγῶγια τῆς ἱερᾶς ἐξετάσεως τοῦ Ἀρσάκειου, και ἄς γνωμοδοτήσῃ, ἂν ἐκεῖ μέσα δὲν δολοφονοῦνται τὰ κορίτσια.

Ἴδα νοικοκύρη ἀνθρώπο νὰ μοῦ διηγεῖται ὅλα αὐτὰ μὲ δακρυσμέναις μάτια, διότι χάνει τὸ κορίτσι του δολοφονηθὲν ἐκεῖ μέσα, ἔπω, και ὁ γιατρός τοῦ διαβεβῶσε.

Πρὸς Θεοῦ, σεις οἱ σύμβουλοι τοῦ Ἀρσάκειου δὲν ἔχετε μίαν στάλα εὐσπλαχνίας ἀπάνω σας;

Ἀπὸ τὸ Θεῖ νὰ τῶδρετε, μαγκούριδες.

Ἀἶ, οὔ, σὺ, κύριε,

ποῦ πᾶς;

— Μπαίνω στὸ σπίτι μου.

— Οὔζω! δὲν ἐπιτρέπεται.

— Στὸ σπίτι μου δὲν ἐπιτρέπεται νὰ μπῶ;

— Μωρὲ ὕζω σοῦ λέω, νὰ μὴ σὲ πλκκῶσω στῆς διπλαριαῖς.

— Ὅριστε μας, αὐτὸ μόνον μᾶς ἔλειπε, νὰ μὴ μπορούμε νὰμποῦμε και στὰ σπίτια μας. Και ποῦ θὰ πάω νὰ κοιμηθῶ; Στὸ δρόμο; Ἀρίστε ἀνθρώποι, και ἔχω γυναῖκα και παιδιὰ ἀρρωστα. Τόρα θὰ ἔλθῃ και ὁ γιατρός, μάλιστα.

Και ἀλήθεια κατὰ ὦρα νὰ κι' ὁ γιατρός.

— Τί ἀγαπᾶτε, κύριε;

— Θὰ ἐπισκεφθῶ ἓνα ἀσθενῆ.

— Ποιὸς εἶσαι;

— Γιατρός.

— Δὲν σὲ ἀναγνωρίζομε. Πήγαίνε.

Ὁ διάλογος αὐτὸς συνέβαινε στὰς ὀκτώ ἀπόξω ἀπὸ τὴ μπόρτα ἐνὸς χαρτοπαικτεῖου μεταξὺ τοῦ νοικοκύρη και τῶν φρουροῦντων τὴν μπόρτα κλητῆρος και χωροφύλακος.

Ἄφου ἐλήφθη τάχα τὸ μέτρον νὰ κλείσουν τὰ χαρτοπαικτεῖα, τὸ μέτρον αὐτὸ ἐκρυσώθη κατὰ δύο μέτρα. Δηλαδή, ἐτέθησαν φρουροὶ μόνον εἰς δύο τρία χαρτοπαικτεῖα και τὰ λοιπὰ ἀφείθησαν ἐλεύθερα. Και ὄχι μόνον αὐτὸ, ἀλλὰ και ἄλλα ἰδρύθησαν μπρὸς στὰ μάτια τῆς ἐξουσίας.

Ἐπειτα, τὸ νόστιμο εἶναι, ὅτι οἱ κύριοι φρουροὶ δὲν ἀφίνουν οὔτε τοὺς οἰκοκυράτους νὰ μπαίνουν στὰ σπίτια των, οὔτε τοὺς συγγενεῖς οὔτε τοὺς φίλους.

Θέλετε νὰ φανῆτε ἀυστεροί; Βγάλτε ἓνα νόμον, ἓνα διάταγμα, και κλειστὰ τὰ ὅλα ἀνεξαρτέως. Τότε ναί, νὰ σᾶς ποῦμαι και μπράβο.

Νᾶ, προχθὲς εἰς ἓνα ἀπὸ τὴ νέα χαρτοπαικτεῖα ἐπῆραν βιδάνιο μόνον 700 δραγμαῖς. Ἐκεῖ βεβαίως ἔπεσε τραμποῦκος, και ἡ ἐξουσία ἔκλεισε τὰ μάτια.

Ἐχω και κᾶτι ἄλλα ἀκόμη γι' τ' ἄλλα φύλλα πολὺ περιεργα.

Πρώτη συνταγή

ἐναντίον τῆς Βλογιᾶς!

Λάβε Πριζόλα καλοψιμένη ἔως 100 δράμια.

Κρασί καλὸ ρετζσινάτο ἔως μισὴ ὀκά.

Τρώγε και πίνε ἐπ' αὐτὰ τὰ δύο πρῶτ' και βράδῳ, νὰ μὴ σὲ πᾶσῃ ὄχι ἡ βλογιὰ ἀλλ' οὔτε ἡ πανούκλα, μάλιστα ἂν πίνετε ὡς ποῦ νὰ μεθᾶτε, τόσο τὸ καλλίτερο, τότε πλέον δὲν φοβᾶσθε οὔτε τὸ χάρο νὰ ἔλθῃ νὰ σᾶς πάρῃ. Δὲν ξέρετε τὴ παροιμία ποῦ λέει, ὅτι ὁ διάβολος εἶδε τὸν μεθυσμένο και τὸν φοβήθηκε;

Ζήτω

και τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας μιὰ φορὰ. Πῶς, τὰ γύρησα, πῆγα μὲ τὴν παρτίδα του, μὲ διώρισε ἔκτακτο κλητῆρα και τραβῶ τὸν λουφὲ χωρὶς νὰ πατῶ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν;

Μακρί νὰ τὸ ἔκαμε. Ἐκαμε ὅμως ἓνα διὰ τὸ ὅποῖον πρέπει νὰ τοῦ δώσωμε ἓνα ἔπαινο. Θυμᾶσθε προχθὲς ποῦ ἔγραφε ὁ Παληάνθρωπος, ὅτι ἓνας ὑπακυβόνος ἢ βοηθὸς ἐτσάκωσαν ἓνα ζωοέμπορο και τοῦ ἐσοῦφροσαν 30 λίρες; Ἀλοιπὸν, ἐρεῦνης οὖν γενομένης, βρεθῆκαν ἡ λίρες, δοῦλκην στὸν ζωοέμπορο και

ἐπέφθη

ὁ βοηθός. Βλέπετε τὴ ἰσχύ ἔχουν τὰ λόγια τοῦ Παληανθρώπου; Ἐχω ὅμως ἓνα παράπονο ἐναντίον ἐκείνου τοῦ πλκκνηρώπου τοῦ ζωοεμπόρου, ποῦ δὲν ἐβάσταξε ἡ ψυχὴ του ἀφοῦ πῆρε τῆς λίρες; νὰ ἔλθῃ νὰ μοῦ πῆ, νὰ, πάρε και σὺ μίαν.

Τὰ κοντὰ

φουστάνια στὸν Πειραιᾶ πέρνουν και δένουν. Κορίτσια 15—17 χρονῶν, κορίτσια δηλαδή διὰ πνδριὰ πλέον, φοροῦν φουστάνια κοντὰ ὡς τὸ γόνα, ὅταν δὲ περπατοῦν στὸ δρόμο ἀκούν, ὅσα σούρνει ἡ σκουπα ἀπὸ πίσω τους και ὅλα τὰ σκολιὰ τῶν.

Οἱ πολῖται τοῦ Πειραιῶς παρακαλοῦν τοὺς ἄλλους πολῖτας τοῦ Πειραιῶς, διὰ μέσου τῆς ἀφεντομουτσουνάρας μου, νὰ μακρύνουν και αὐτοί, ὅσοι ἔχουν κορίτσια, τὰ φουστάνια των, ὅπως τὸ ἔκαμαν και ὅλοι οἱ νοικοκυράτοι τῶν Ἀθηνῶν, διότι ἄλλως, μοῦ εἶπον, ὅτι θὰ μοῦ δόκουν τὴν ἀδεια νὰ κατεύω στὸ Πειραιᾶ και νὰ χουφτιάζω ἐλευθέρως κάθε κοριτσῶν χονδρὴ γάμπα, ποῦ θέλω βλέπει μὲ κοντὰ φουστάνι.

Ἄν θέλετε μάλιστα, ἔλατε και σεις.

Μὰ τὸ Θεῖ, θὰ καλοπεράσωμε.

Ὅπως δῆποτε θὰ χορτάσῃ τὸ χέρι μας, κι' ἄς τρῶν τὰ μάτια ψάγια.

Ἡθικὴ, κορίτσια ἠθικὴ, διότι κόντεῦομε νὰ καταντήσωμε πλέον ἐξωλέστατοι και προωλέστατοι.

Μωρὲ κι' αὐτὸ!

ἓνας κύριος χωρὶς λεπτὸ.

Μωρὲ κι' ἐκεῖνο!

μιὰ κυρία χωρὶς καπελίνο.

Ἀλλὰ δὲν θὰ ἦναι ἡ κυρία χωρὶς καπελίνο, ἀλλ' ἐγὼ τὴν Κυριακὴ χωρὶς κπελίλο. Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ και τῆς Παναγίας και τῆς ἁγίας Τριάδος, γιὰ τὸ Χριστὸ ἐλεήσετέ με κύριοι, καπελλάδες. Θὰ βγῶ ξεσκουφωτος τὴν Κυριακὴ και ἡ ἐντροπὴ στὰ μούτρα σας. Γιὰ τῆς ἀμαρτίας μου βροθήκατε και σεις τόρα νὰ κλίνετε τὰ καπελλάδικά σας τὴν Κυριακὴ; Ἐγὼ εἶχα σκοπὸ τὴν Κυριακὴ ἴσα ἴσα νὰ ψουνίσω καπέλλο χειμονιάτικο, γιὰτὶ αὐτὸ ποῦ φορῶ κατήντησε ἀρχαιολογικό. Θὰ μὲ τσακώσῃ ὁ Πιστόλακας και θὰ μὲ καθίσῃ στὸ μουσεῖο ὡς ἀντίκα μαζὺ μὲ τὸ καπέλλο μου. Ἄν μοῦ πῆτε νὰ τὸ ψουνίσω ἀρχίτερα, σᾶς λέγω ὅτι δὲν ἔχω λεπτὰ. Τὸ ἤθελα δὲ τὴν Κυριακὴ ἀκριβῶς, διότι ἐπρόκειτο νὰ ἐπισκεφθῶ τὸν κ. Ράλλη και τὸν κ. Σούτσο. Ἐλάτε τόρα, πῶς νὰ πάω χωρὶς καπέλλο;

Ἔ, καλῶς ὄρισες!

Ἴσως θὰ νομίζετε, ὅτι σᾶς κοροϊδεῶ. Ὅχι μὰ τῆς κουκουάρας. Θὰ μοῦ πῆτε και τί σχέσεις ἔχω ἐγὼ μὲ τόσο ὑψηλὰ πρόσωπα; Νὰ γυρῶψω κἀνένα ρουσφετί; Κκι τί, μὲ πῆρατε γιὰ κἀνέναν ζητιάνο; Ἡθέλα μόνον και μόνον νὰ τοὺς δώσω πίσω τὸ 11 και 20 ποῦ μοῦ ἔστειλαν καθέννας των, ἐκ συνενοήσεως, ὡς ἀντίτιμον τῆς συνδρομῆς των.

Πῶς τοὺς κατᾶφερα και τοὺς δυὸ και τοὺς τράβηξα τὸν παρᾶ, αὐτὸ εἶνε ἓνα ἀπὸ τὰ ἐπτά θαύματα τοῦ κόσμου.

Ἄμ, καυμένοι, στὰς ἐκλογὰς ξοδεύετε τόσας και τόσας χιλιάδας, και σὲ μὲ βροθήκατε νὰ κάνετε ὅλοι τὴν τσιγκουνιά σας;

Μεθαύριον ὅταν θὰ ξαναέλθουν αἱ ἐκλογαὶ λογαριαζόμεσασε. Χάθηκα νὰ μοῦ στείλετε ἀπὸ ἓνα πεντακοσάρικο καθέννας σας; Ἀφιλότιμοι.

—Τί ὦρα εἶνε;

— Ἐφτὰ και μισή.

— Ἄ μπᾶ, μόνον ἔφτᾶ.

— Μὰ ἔτσι λέγει τὸ ρολόγι τοῦ Πειραιῶς.
— Ὄ, αὐτὸ κάθεσαι και βλέπεις; Αὐτὸ δὲν μολογᾶ τίποτα. Πᾶει μισὴ τῆς μπροστά.

Κύριε Δήμαρχε Πειραιῶς, τί τὸςτησες λοιπὸν ἐκεῖ αὐτὸ τὸ ρολόγι; Για νὰ γελάς τὸν κόσμο, ἢ γιὰ πολυτέλεια, ὅτι νὰ τάχα μοῦ ἔχει και ὁ Πειραιεὺς ρολόγι; Δὲν τὸ κρεμνίζεις καλλίτερα, νὰ ἔχουν κέρδος και τὸν κόπο ἐκεῖνοι ποῦ τὸ κουντίζουν κάθε μερουσῖας. Κρεῖμα στὰ λεπτὰ ποῦ ξοδέψατε γιὰ δ'αὐτο. Δὲν μοῦ τᾶδινες καλλίτερα ἐμένα, ν' ἀνεβαίνω κάθε ὦρα στὸ καμπαναρέο τοῦ Χρηματιστηρίου και νὰ σᾶς τὴν λέγω μὲ τὸ στόμα σὰν χότζας.

Σαυτόν τὸν τόπο τέλος πάντων, ὅλα στραβὰ και μισοκούτελα μᾶς τὰ φτειάνουν.

Οἱ Κερκυραῖοι,

κύριε ἀστυνόμῃ τῆς Κερκύρας, μοῦ γράφουν νὰ σοῦ ψάλλω τὸν ἄμπακο. Τί ζωὴ εἶνε αὐτὴ ποῦ περνᾶς; Ἀπὸ τοῦ Παναγιῆ ἔως

τὴν Ἀφθονίαν καὶ ἀπ' ἐκεῖ, ἕως ἐκεῖ ποῦ ξέρεῖς, δὲν πέρνεις τὰ ποδάριά σου νὰ περάσῃς τὸ βράδυ καὶ ἀπὸ τῆς Νεάπολι νὰ δῆς τί χαλασμός γίνεται ; Ἀπ' ἐκεῖ δὲν τοῖμα νὰ περάσῃ γυναῖκα χωρὶς ν' ἀκούσῃ ἓνα μιλιούνη βρωμόλογα. Ντύσου γυναικεῖα καὶ πέρασε νὰ δῆς, τί ἔχουν ν' ἀκούσουν τ' αὐτιά σου. Ἄμ' ὁ κλητὴρ τοῦ σταθμοῦ πῶς δὲν φαίνεται ποτὲ ἐκεῖ ; Κ' ἐκεῖ στὴν ἑβραϊκὴ συνοικία τί κατάστασις ; Κακομοίρη, ἂν πάρῃ μυρουδεῖα τὴν βρωμα καὶ δυσωδεῖα σὰς αὐτὴ ἢ ἀθηναϊκὴ βλογιὰ, θὰ ἔλθῃ καὶ θὰ σὰς ξεκληρήσῃ ὅλους καὶ πρῶτον ἐσένα τὸν μπᾶς ντεμπελχανά. Κουνήσου λίγω νιέ.

Δὲν ξέρω

τί μοῦ κατέβη προχθὲς καὶ μπῆκα στὸν ἅγιο Κωνσταντῖνο νὰ κἀνω τὸν σταυρό μου κ' ἐγὼ μιὰ φορὰ σὰν χριστιανός, ἐλειτουροῦσε δὲ ὁ ἀλειτούργητος Παπα-Σπύρος Μπινάρης, καὶ ἔλεγε :

— Ἄκακα σοῦμ φτροῦμ βαθᾶ, γκέλης Εὐαγγέλης. Ἐκτου κακὰ Ἰουάννας. Τὸν καίρῳ ρὸ ρὸ ἐκεῖ—Κύτταζε ρὸ κεῖ, ἔχει τὸ δυσκοπότερο κάμμιὰ στάλα, πιάστηκε ὁ λαίμῳς μου, σβράχνιασα τόση ὥρα—εὐγε—ἐβγῆκαν οἱ μαθηταῖς αἰς τὸν συσὺ Ἰηῆσ σου νὰ εἰς ταὰ σπὰρ σπάρως σπαρταὰ καὶ αἰ αἰ σὺν τοῖς μνῆμα σὺ Σισύνης νῆς νῆς—χράμ φτού. Γκούχους γκούχους, φτού !

Φτού ; Ἐσένα φτού σου, τραγογένη, μεθύστακα, ξεδοντιάρη.

Δὲν μᾶς λές, σεβασμιότατε μητροπολίτα, τί σοῦ γρεωστοῦν οἱ εὐλογημένοι χριστιανοί, νὰ τοὺς ἔχῃς καθισμένο στὸν σβέρκο αὐτὸν τὸν Παππασπύρο ; Αὐτὸς εἶνε φαφούτης, δὲν μπορεῖ νὰ ἀρθρώσῃ συλλαβὴ, μεθᾶ καὶ δὲν ξέρεῖ τί ψάλλει, καὶ τὰ λέγει τὰ μισὰ φαγωμένα καὶ τὰ μισὰ μασημένα. Ὁ σκοπὸς εἶνε τὸ φιλόχριστον ποιμνιὸν σου ν' ἀκούῃ καὶ τίποτα, ὅταν πηγαίῃ στὴν ἐκκλησιὰ, καὶ ὄχι ν' ἀκούῃ τὰ σάλια τοῦ ἐνὸς καὶ τοῦ ἄλλοι μεθύστακα Διόξτον ἀπ' τὸν ἅγιο Κωνσταντῖνο, διότι κάμμιὰ ὥρα μ' ὅλη του τὴν ἀγιοσύνη, θὰ φουρκισθῇ καὶ ὁ ἴδιος ἅγιος Κωνσταντῖνος, καὶ θὰ ξεκολλήσῃ ἀπὸ τὸ τέμπλο καὶ θὰ τοῦ ξεριζώσῃ ὅλη τὴν γενειάδα. Θὰ τὸ ἴδῃς.

Τάφεντικό μου

μ' ἔστειλε νὰ μὲ πληρώσῃς ἐκεῖνα τὰ μικρὰ κουσουράκια.

— Νὰ σὲ πληρώσω ; Ἀμέσως. Στάσου. Μαρία, γρήγορα, φέρε ἀπὸ μέσα ἐκεῖνη τὴ μηχανάβελ, ὄχι τὴ μικρὴ, τὴ μεγάλη, ποῦ ἔχομε ἀπὸ πίσω ἀπὸ τὴ μπόρτα γιὰ τοὺς γάτους.

Μόλις ἄκουσε αὐτὸ τὸ παιδί τοῦ παντοπώλη καὶ πῆρε τὰ σκαλιὰ τῆς σκάλας ὅλα γιὰ ἓνα. Ἐκουτροβουλιάστηκε, κατασκοτώθηκε, ὡς ποῦ νὰ βρῇ τὴ μπόρτα νὰ βγῇ. Ἀφίνομε πλέον ποῦ τοῦ ρίχτηκε κι' ὁ σκύλος ἀπὸ πίσω.

Αὐτὴ ἡ σκηνὴ συνέβη εἰς τὸ σπίτι τοῦ ἀξιότιμου συμπολίτου μας δικηγόρου κυρ Γιάννη Ταμπακοπούλου. Ὅσοι λοιπὸν ἔχετε λαμβάνειν παρ' αὐτοῦ, βάρδα ἀπὸ τὸ σπίτι του, γιὰτὶ σὰς πληρώνει μὲ μηχανάβελ Αἰγυπτιακὴ.

Τὸ ξήλο δὲν βγῆκε ἀπὸ τὸν Πικραδεῖσο, ἀλλὰ ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ κ. Ταμπακοπούλου.

Ὁ Δήμητσας

κάμει καὶ ἄλλη δουλειά. Κοντὰ εἰς τὸ ἐπάγγελμα ποῦ ἔχει, νὰ ὑβρίζῃ δηλαδὴ κατ' ἀποκοπὴ τὸν ἓνα καὶ τὸν ἄλλο λόγιο μας, κἀνει καὶ τὸν βιβλιοκάπηλο.

Λόγου χάριν, εἰς τὸ σχολεῖο του πουλεῖ βιβλία ὅσα ὅσα, ἢ καλλίτερα ὅσα γράφει ἀπὸ πίσω, ὅτι τιμᾶται, ἐνῶ ὅλοι ξέρομε, ὅτι αὐταῖς αἰ τιμαῖς εἶνε γιὰ τὸν τύπο μόνο. Ἐβραϊκά παζάρια ὁ Δήμητσας δὲν ξέρει. Σοῦ γύρεψε τόσα ; Τό-

Συνδρομὴ ἑτησίᾳ δραχμαὶ εἰς πληρωταῖα ἅμα τῆ παραλαβῇ, διὰ τοὺς ἐν Ἀθήνας, διὰ τοὺς ἐπαρχιώτας ποῦ εἶναι ζωντόβολα δραχμαὶ δέκα, μὲ τὰ ταχυδρομικὰ εἰς βάρος μας, διὰ τοὺς ἐν τῇ ἐξωτερικῇ, ποῦ εἶνε ἐξυπνοί, δραχμαὶ δώδεκα. Ἐκδίδεται δις τῆς ἐβδομάδος. Αἱ ἀποδείξεις πογράφονται παρὰ τοῦ ὑπογράφοντος αὐτάς.

σα πρέπει νὰ πληρώσῃς, δὲν ἔχει νὰ σοῦ κόψῃ οὔτε μονόλεπτο.

Εἶναι πρὸς τούτοις καὶ μπᾶς κατεργάρος, φίνος ἀμακατζῆς. Γνωρίζει νὰ φορολογῇ μὲ τέχνη κ' ἐξυπνάδα. Εἰς ὅλα τὰ κορίτσια τοῦ Ἀρσακείου ἐπιβάλλεται ν' ἀγοράζουσι τὴ γεωγραφία του τῆ ξακουσμένη καὶ εἰς τὴν Ἀμερικὴν. Καὶ γιὰ νὰ κάμῃ ἐξόδευσι τακτικὰ, βγάζει καὶ κάθε χρόνον καὶ νέα ἐκδοσι, ὄχι στ' ἀληθινὰ, στὰ φέμματα, διότι μονάχα νέο ἐξώφυλλο κολλᾷ τ' ἄλλα δὲ γράμματα εἶναι τὰ ἴδια.

Βουλγαρόφρονας καὶ κελός γίνεται ποτὲ ;

Κύριε Διευθυντά

τρέχα, πρόφθασε, νὰ χαρῆς τὸ μπᾶί σου ἢ τὴν τσάτσα σου, πέθαναν, ἔσκασαν οἱ ἄθροποι

Ἐκεῖ εἰς τὸ δεύτερον νεκροταφεῖο εἶνε ἀδύνατο νὰ περάσῃ ἢ νὰ σταθῇ ἄνθρωπος ἀπὸ τὴ βρωμα. Τί εἶνε ἐκεῖ, τί συμβαίνει ; Ἢ γιὰ ρίξε μιὰ ματιὰ καὶ πὲς μας νὰ μάθωμε κ' ἡμεῖς, διότι εἴμεθα πολὺ περίεργοι.

Ὁ κ. Εὐστ. Φινόπουλος

ὑπογυναϊκῶτη. Ἐνυμφεῖθη, δηλαδὴ τὴν δεσποινίδα Εἰρήνην Ταρκεμένου. Θὰ μοῦ παρατηρήσετε, καὶ τί μᾶς μέλλει μᾶς ἂν ὁ κ. Φινόπουλος ἐνυμφεῖθη ἢ ὄχι, εἶνε κι' αὐτὸ κάμμιὰ σπουδαία εἰδήσις ; Αἶ, φίλοι μου, κ' ἂν δὲν ἦναι, ἐγὼ τὴν κἀνω, διότι θέλω νὰ τὸν κολακεύτω μήπως τὸν γελάσω καὶ τὸν κάμω συνδρομητῆ. Λοιπὸν, κύριε Φινόπουλε, νὰ ζήσετε, νὰ κάμτε χίλια παιδιά ποῦ νὰ σὰς φᾶν τ' αὐτιά. Νὰ περάσετε ζωὴ χριτωμένη καὶ . . . στειλὲ μου κουφέτα.

Εἰς τὸ ζυθοπωλεῖον

τῆς Εὐτέπης ὑπάρχει μύρα θεὸς, πρώτης τάξεως. Πηγαίνετε, πίετε, μεθύσετε, καὶ ἔπειτα ἔλατε νὰ μιλήσωμε ἀρχαῖα ἑλληνικά. Ὅποιος δὲν πίνει ἐκεῖ μύρα, θὰ πῆ πῶς δὲν ξέρει τὸ κόσμον.

Τὸ σπουδαιότερον

ιατρικὸν σύγγραμμα τοῦ καθηγητοῦ Βιτσάρη «Νόσοι τῶν γυναικῶν» ἠγόρασε ὁ κ. Ἰωάννης Β. Νάκης. Διὰ τοῦτο ὅσοι ἐκ τῶν φοιτητῶν τῆς ἰατρικῆς θέλετε νὰ γίνεσθε σωστοὶ γιὰτὶ καὶ ὄχι τσαρλατάνοι, σπεύσετε νὰ τ' ἀγοράσετε πρὶν σωθῆ.

Ὁ Χρῆστος Καρακάκης

ἢ Καρδαμίτσης, ἠγουν ἐμβολοματῆς, εἶνε νέος ποῦ τὸν ζηλεύουν ὅλαις ἢ νυφάδες. Ἐκεῖνα τὰ σγουρὰ μαλλιά του δὲν τὰ ἔχει οὔτε ὁ ἔρωτας. Ἐχει στημένο τὸ ἐργαστάσιόν του ἐκεῖ στὸ Κολονάκι, ἀπ' ἐξω ἀπὸ ἓνα μανάβη. Φαντασθῆτε ὅτι τὸν ἀγαπᾷ καὶ μιὰ μυδιστροῦλα. Σὰς τὸν συνιστῶ, ὡς τὸν ἀριστον μπαλωματῆ τῶν Ἀθηνῶν.

Τὰ πιαστρικώτερα

φαγεῖτὰ ἔχει τὸ ξενοδοχεῖον Νεαὶ Ἀθῆναι. Τὰ βλέπετε ὅλα μὲ τὰ μάτια σου καὶ σὺρχετε νὰ τὰ φᾶς μὲ τὸ στόμα. Αἱ πριζόλες του ἰδίως εἶνε ἀριστουργηματικαῖς. Καὶ περιποίησις οὐρανοκατέβητη.

Οἱ Βασιλεῖς μας

φθάσαν στὴ Κέρκυρα, ἐπειδὴ δὲ τὸ Δημοτικὸν μας συμβούλιο ἀρνήθηκε νὰ ψηφίσῃ τρεῖς χιλιάδες ψωροδραχμαῖς πρὸς ὑποδοχὴν των, ἐθύμωσαν καὶ ἀπεφάσισαν νὰ μεταφέρωσιν τὴν πρωτεύουσιν, ὅπως κ' ἄλλοτε ἐζήτησαν, στὴ Κέρκυρα, πρὸς ἐκδίκησιν.

Νὰ σὰς πῶ, πολὺ καλὰ θὰ κάμουν.